

TEATR

MICHAŁ BUSZEWICZ, POWRÓT TAMARY 🍷🍷🍷🍷🍷🍷

REŻ. CEZARY TOMASZEWSKI TEATR STUDIO

Moda na sukces

W 1990 R. WARSZAWA ZWARIO-
WAŁA na punkcie spektaklu
„Tamara” Macieja Wojtyszki.
Opowieść o wizycie polskiej
artystki w marionetkowym
faszystowskim państwie roz-
grywała się w całym Pałacu
Kultury, a widzowie swobod-
nie podążali za bohaterami.
Tamto przedstawienie kusi-
ło widzów inscenizacyjnym
rozmachem, ale i luksuso-
wą kolacją. Świeżo wzboga-
cone stołeczne elity walczyły
o miejsce na widowni, odkry-
wając, że sztuka może być na-
rzędziem budowania prestiżu.
Do tej słynnej insceniza-
cji Teatru Studio nawiązuje

„Powrót Tamary” w reży-
serii Cezarego Tomaszew-
skiego. Spektakl zaczyna
się już na schodach, gdzie
paszporty widzów spraw-
dzają groźny kapitan Fin-
zi – Żyd, faszysta (świetny
Marcin Pempuś) oraz prze-
biegły służący Dante (Fi-
lip Perkowski). Przechodząc
przez hol, depczemy płat-
ki, które na powitanie pięk-
nej Tamary (Sonia Roszczuk)
kazał rozsypać D’Annunzio
– poeta, dyktator i uwodzi-
ciel (Jan Peszek). A potem
zasiadamy na widowni i oglą-
damy rekonstrukcję nie tyle
samego spektaklu, ile towa-



rzyskiego wydarzenia. To-
maszewski przygląda się
ówczesnej publiczności, ob-
serwując jednocześnie prze-
miany polityczne, kulturowe
i ekonomiczne. **I NAJCIEKAW-
SZA JEST WŁAŚNIE OPOWIEŚĆ**

**O NARODZINACH KAPITALISTYCZ-
NEGO ŚWIATA**, w którym sztuka
traci rewolucyjny potencjał
i polityczną moc, stając się
jedynie elegancką zabawką
dla elit.

MICHAŁ CENTKOWSKI